

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 78/26

Λουξεμβούργο, 4 Ιουνίου 2026

Απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-722/23 και C-91/24 | [Rugu και Aucroix] ¹

Κράτος μέλος το οποίο αρνείται να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης λόγω των συνθηκών κράτησης που επικρατούν στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος οφείλει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου η ποινή φυλάκισης να εκτελεστεί στο δικό του έδαφος

Σκοπός είναι να αποφεύγεται η ατιμωρησία του εκζητούμενου

Οι βελγικές αρχές αρνήθηκαν να εκτελέσουν δύο ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης με την αιτιολογία ότι, λόγω των συνθηκών κράτησης που επικρατούν στα κράτη μέλη έκδοσης των ενταλμάτων, οι εκζητούμενοι θα εκτίθεντο στον κίνδυνο να υποστούν απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση. Ερωτηθέν από το βελγικό Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) ως προς το εάν, στο πλαίσιο αυτό, το Βέλγιο έχει την υποχρέωση να εκτελέσει τις ποινές φυλάκισης στο δικό του έδαφος, το Δικαστήριο απάντησε ότι το κράτος εκτέλεσης οφείλει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια προς τούτο. Εντός του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης χωρίς εσωτερικά σύνορα πρέπει όντως να αποφεύγεται η ατιμωρησία των οικείων προσώπων.

Οι ρουμανικές και οι ελληνικές δικαστικές αρχές εξέδωσαν δύο ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης (ΕΕΣ) εις βάρος ενός Ρουμάνου και ενός Βέλγου υπηκόου, αμφοτέρων κατοίκων Βελγίου, με σκοπό την εκτέλεση ποινών φυλάκισης.

Τα βελγικά δευτεροβάθμια δικαστικά όργανα αρνήθηκαν να εκτελέσουν τα ΕΕΣ, κρίνοντας ότι, λόγω των συνθηκών κράτησης που επικρατούν στη Ρουμανία και στην Ελλάδα, οι εκζητούμενοι θα εκτίθεντο στον κίνδυνο να υποστούν απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση.

Το βελγικό Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν η βελγική δικαστική αρχή μπορεί –ή οφείλει– να εκτελέσει η ίδια τις ποινές αυτές στο Βέλγιο, προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να μείνουν ατιμώρητοι οι καταδικασθέντες ².

Το Δικαστήριο κρίνει ότι, στο πλαίσιο αυτό, η δικαστική αρχή του κράτους μέλους που αρνήθηκε την εκτέλεση του ΕΕΣ υποχρεούται να εφαρμόσει κάποιο άλλο από τα μέσα δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις τα οποία προβλέπονται στο δίκαιο της Ένωσης όσον αφορά την αναγνώριση και την εκτέλεση ποινικών αποφάσεων που επιβάλλουν ποινές ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας ³, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι ποινές θα εκτελεστούν στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους.

Η ως άνω δικαστική αρχή υποχρεούται να επιδιώξει ενεργά να μη μείνει ο εκζητούμενος ατιμώρητος λόγω της άρνησης εκτέλεσης. Όσον αφορά τις ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβεί προς τούτο, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η υποχρέωση καλόπιστης συνεργασίας πρέπει να αποτελεί τη βάση του διαλόγου μεταξύ των δικαστικών αρχών εκτέλεσης και των δικαστικών αρχών έκδοσης προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν θα παρακωλυθεί πλήρως η λειτουργία του μηχανισμού του ΕΕΣ.

Υπό το πρίσμα αυτό, οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης και οι δικαστικές αρχές έκδοσης οφείλουν, προκειμένου να διασφαλίζουν την αποτελεσματική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, να τηρούν τις αρχές της αμοιβαίας εμπιστοσύνης

και της αμοιβαίας αναγνώρισης. Συνακόλουθα, το κράτος μέλος εκτέλεσης πρέπει, με δική του πρωτοβουλία, να ζητήσει από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος να του διαβιβάσει την καταδικαστική απόφαση που επιβάλλει την ποινή η οποία αποτέλεσε τη δικαιολογητική βάση για την έκδοση του ΕΕΣ και να διασφαλίσει ότι η ποινή θα εκτελεστεί στο δικό του έδαφος. Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι το δημόσιο συμφέρον απαιτεί να εκτελεστεί η ποινή στο κράτος μέλος εκτέλεσης προκειμένου ο εκζητούμενος να μη μείνει ατιμώρητος.

Τέλος, αν και η εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο επιβλήθηκε η ποινή απαιτεί, κατ' αρχήν, τη συναίνεση του ενδιαφερομένου, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι αυτό δεν ισχύει πάντοτε. Υπογραμμίζει ιδίως ότι η συναίνεση δεν απαιτείται όταν ουσιαστικά αποδεικνύεται ότι ο εκζητούμενος έχει εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο καταδικάστηκε, αποπειρώμενος να αποφύγει την εκτέλεση της ποινής.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Με την προδικαστική παραπομπή τα δικαστήρια των κρατών μελών μπορούν, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει κάθε άλλο εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355.

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106.

Ακολουθήστε μας!

1 Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

2 Το Δικαστήριο καλείται να ερμηνεύσει ορισμένες διατάξεις της [απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ](#) του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών.

3 [Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ](#) του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.